

Marivaux

A lovag, avagy úgy itthagylak benneteket, mint Szent Pál az oláhokat

**A mű Marivaux *Két nő közt* című színdarabja nyomán készült.
Az átiratot készítette: Faragó Zsuzsa, Bíró Krisztina, Horváth Zsuzsa,
Quintus Konrád, Horváth Lajos Ottó, Honti György**

SZEREPOSZTÁS

**Lovag
Grófnő
Lélio
Arlequin
Trivelin
Lisette
Lucidor**

1. jelenet

Trivelin Na, végre! Már órák óta várlak.
Lisette És ki mondta, hogy órákkal előbb ide gyere.
Trivelin Munkám?
Lisette Lesz.
Trivelin Jó, de mikor?
Lisette Nagyon figyelj, nincs sok időnk! Mindjárt feljönnek a partról.
Trivelin Beszélteél vele?
Lisette Ha feljön, beszélek vele.
Trivelin Tegnap is ezt mondtad.
Lisette De türelmetlen vagy! Inkább segíts kipakolni!
Trivelin Ha nem beszélsz vele ma, holnap már nem jövök!
Lisette Jaj, istenem, hát egy nőnél mindig meg kell találni az alkalmas pillanatot.
Trivelin Milyen nőnél?
Lisette Hogy-hogy milyen nőnél?
Trivelin Tegnap azt mondtad, hogy férfi.
Lisette Hát, az!
Trivelin Most akkor férfi vagy nő?
Lisette Bújj el!

2. jelenet

Arlequin Kihoztad? Leraktad? Felállítottad?
Lisette Kihoztam, leraktam, felállítottam, te meg dugd be!

3. jelenet

Lélio Ügyes!
Lovag Lélio kérlek, hagyjuk abba!
Grófnő Uraim! Engedelmmükkel, én most visszavonulnék!
Lélio Grófnő!
Lovag Grófnő!
Lélio Na, még ezt az egyet!
Lovag Elegem van.

Lélio A folyóban te is felfrissültél volna. De te nem voltál hajlandó levetkőzni.

Lovag Még nem ismerhetted meg a szokásaimat.

Lélio Mindent tudok rólad.

Lovag Mindent? És azt is tudod, hogy vannak bizonyos városi szokások, melyek szerint az ember csak a fürdőszobában vagy egy szép hölgy előtt vetkőzik le.

Lélio Városi szokások....!

Lovag Persze ha olyan férfi volnék, mint te, én is kihasználnék minden alkalmat a vetkőzésre.

Lélio Nana, láttam én tegnap este a bálon, hogy néztek rád a nők.

Lovag De a grófnő mégis téged hívott meg a birtokára, én csak a barátságunknak köszönhetem, hogy itt vagyok.

Lélio Éppen erről akarok veled beszélni.

Lovag A grófnőről?

Lélio Nem. A barátságunkról.

Lovag Mondd.

Lélio Vannak bizonyos vidéki szokások, melyek szerint az ember a legfontosabb dolgokról csak felöltözve beszél. Várj meg itt, mindjárt jövök!

4. jelenet

Lovag Máris indulj a városba, vidd a kocsit, mondd meg a bátyámnak, hogy köszönöm.

Lisette Mit?

Lovag Hogy szellemes, szeretetre méltó, gyönyörű és imádom...

Lisette A bátyját?

Lovag És köszönöm, hogy tegnap este óta szédülök, remekül szédülök, és nem térek magamhoz és köszönöm a levelezést, köszönöm a férfiruhát, a bált, köszönöm, hogy megtalálta a férfit, aki nekem való, mert szellemes, szeretetreméltó, gyönyörű és imádom....

Lisette A bátyját?

Lovag Lisette, te egyáltalán nem érted, hogy miről beszélek?

Lisette Jaj, Florance kisasszony, dehogynem értem! Szóval, mondjam meg a bátyjának: köszöni, hogy levelezett Lélio úrral, hogy a legutolsó levélben feleségül ígérte magát neki, köszöni a férfiruhát, amiben elmehetett a bálba, köszöni a bált, ahol, mint férfi, megismerkedett Lélio úrral.

Lovag Mire vársz?

Lisette A kocsikulcsra.

Lovag Most mire vársz?

Lisette Uram! Maga most annyira nő, hogy nem hagyhatom férfi nélkül. Találtam valakit, aki majd megvédi magát.

Lovag Megvéd? Elárultál?

Lisette Óh, nyugodt lehet kisasszony... uram.

Lovag Akkor küldd ide azt az embert! Várj, valamit elfelejtettem.

Lisette Igen, tudom, mondjam meg a bátyjának, hogy köszöni, hogy gyönyörű, köszöni, hogy tegnap óta szédül, hogy remekül szédül, és köszöni, hogy nincs magánál.

Lovag Nem! Azt, mondd meg neki, hogy azonnal jöjjön ide, mert amint ő ideért, én máris leleplezem magam, és megtarthatjuk az esküvőt Lélióval.

5. jelenet

Trivelin A lehető...

Lovag Lépj közelebb.

Trivelin A lehető...

Lovag Hogy hívnak?

Trivelin Ahogy parancsolja, uram. Lehetek Jean, Pierre, Roger, vagy Armand, tökéletesen mindegy, mert mindenképpen az a név lesz a legszebb, amely néven önt szolgálhatom.

Lovag Mi az igazi neved?

Trivelin Nem szívesen árulom el, mert családomban én vagyok az első, akit a mostoha sors arra kényszerít, hogy rangján alul vállaljon szolgálatot. De önhöz uram, boldogságomban szerződöm, repesve, ha szabad magam ekként kifejeznem. Trivelin.

Lovag Trivelin.

Trivelin Ez a név a lehető legtisztességesebben szállott rám atyámról, s meg kell jegyeznem, hogy valamennyi Trivelin között, ki e földön élt a legboldogabb az ön alázatos szolgája.

Lovag Hagyjuk a bókokat. A gazda nem vár egyebet inasától, mint hogy jól végezze a dolgát.

Trivelin Inas? Micsoda durva kifejezés. Kellemetlen hangzása sérti fületem. Oh, jaj, hát mikor tisztítjuk meg nyelvünket e gyűlöletes szótól.

Lovag Úgy látszik, különlegesen érzékeny vagy.

Trivelin Könyörgök, állapotjunkt meg valami más, szelídebb kifejezésben.

Lovag Na jó, elég! Nem fogadlak föl.

Trivelin Ezt nem mondhatja komolyan.

Lovag Távozz!

Trivelin Nem, ön megsértett, s nem mozdulok innét.

Lovag Ismétlem, távozz!

Trivelin Hol várjak önre?

Lovag Sehol. Tűnj el. Mi az? Te követsz?

Trivelin Csak a jellememnek engedek. Vagy nem mondtam önnek, hogy makacs vagyok?

Lovag Szentelen.

Trivelin Kegyetlen.

Lovag Hogyhogy kegyetlen?

Trivelin Igen, kegyetlent mondtam. Érzelmes szemrehányás, de ha tovább is így folytatja, eljutok az epedő sóhajokhoz, hisz oly hideg hozzám... A szeme veszedelmesebb fegyver. Bizony szép maszk, mindent tudok. Miért bújt ebbe a maskarába?

Lovag Nem rossz szándékból.

Trivelin El is hiszem, mert ha rosszban törné a fejét, nem titkolná, hogy nő.

Lovag Szobalány vagyok és úrnóm megbízásából öltöttem fiúruhát. Ki kell fürkészniem egy bizonyos Lélío úr szíve hajlandóságát.

Trivelin Lélío...

Lovag Psz!

Trivelin Psz! Apropó! És te, hogy állsz szerelem dolgában?

Lovag Sehogy.

Trivelin Te nálam is hasonló a helyzet. Tehát ez azt jelenti, hogy itt is van egy szabad szív, ott is van egy szabad szív. Összesen kettő szabad szív.

Lovag Jól tudsz számolni.

Trivelin Ha e két szabad szívet összeadjuk, a végösszeg barátság, úgy van?

Lovag Úgy.

Trivelin Tovább megyek, ugyan ilyen logikusan, mert mindenben fő a logika, minthogy barátok vagyunk, s a barátoknak meg kell osztaniuk egymás közt mindent, tehát én hallgatást fogadok, nem árurom el titkodat, te pedig a hallgatásom fejében, fizetsz hat aranyat, előlegnek.

Lovag Tessék, itt a hat arany.

Trivelin Ez az összeg, persze nem számít lakáji javadalmazásomba, mert ennek ellenértékét tőled természetben, azaz szerelmi szolgáltatásokban óhajtom felvenni.

Lovag Tessék itt van három arany a lakáji szolgálatokért.

Trivelin Nem kerülne megerőltetésembe a három aranyat visszautasítani, de add csak ide, mert a kezed olyan gyönyörű, ahogy a pénzt nyújtja, hogy megszűnik minden ellenállásom.

6. jelenet

Lovag Trivelin, menj!

Trivelin Te pedig, szépségem, ne feledkezz meg róla, hogy mások előtt parancsolhatsz nekem, kettesben viszont kedves leszel hozzám. Különben...

Lovag Trivelin, vidd be ezt a magnót.

Trivelin A lehető...

Lovag Tempó!

Lélio Szóval a barátom vagy?

Lovag Igen.

Lélio Tényleg akarsz rajtam segíteni?

Lovag Akarok.

Lélio Akarsz életed végéig gazdag lenni?

Lovag Akarok.

Lélio Akarsz életed végéig boldog lenni?

Lovag Akarok.

Lélio Akarsz életed végéig a közelemben élni?

Lovag Hát persze, hogy akarok!

Lélio Beleszerettem a grófnőbe, beleszerettem, mert szeretnivaló nő, meg aztán semmi más programom nem volt. És elhatároztam, hogy feleségül veszem, mert gazdag nő.

Lovag Te szerelmes vagy a grófnőbe?

7. jelenet

Grófnő A magnót? Csak tegye le oda! Lélio segítene?

Lélio Ide süt a napocska. Éppen megakartam küzdeni a lovag úrral.

Grófnő Jó.

Lélio Nekem drukkoljon.

Grófnő Úgy lesz.

Lovag Te szerelmes vagy a grófnőbe?

Lélio Már nem. Szerettem, de aztán célszerűbbnek találtam, ha nem szeretem többé.

Lovag Célszerűbbnek?

Lélio Igen. Eljegyeztük egymást. A grófnő hozománya évi hatezer arany. Az eljegyzésünk után, egy bizonyos Lucidor nevű barátom levélben felajánlotta a húga kezét. Hogy a lány szép vagy csúf nem tudom, soha se láttam. Csak annyit tudok, hogy Florancenak hívják és évi tizenkétezer arany a hozománya. Mit gondolsz mit csináltam? Leültem és kiszámítottam, hogy tizenkettő több, mint hat. Abban a pillanatban, hogy a végeredményt aláhúztam - a hatezres szerelem meghalt. A számtan az számtan.

Lovag A szerelem meg szerelem.

Lélio Jaj, édes öregem! Én a szívemnek úgy parancsolok, mint a kutyámnak. Egyébként, aki számolni tud, mindjárt látja, hogy nekem van igazam. Miért nem szólsz egy árva szót sem? Miért nézel olyan kukán?

Lovag Hát te ilyen országos nagy kujon vagy, hivatásos liliomtipró, szoknyaszaggató és erénylékelő? Mi a titkod, mivel szédíted meg a nőket?

Lélio Fogadjunk, hogy te is nagy kujon vagy és rengeteg nőt kergettél már kétségbeesésbe.

Lovag Tévedsz. Engem a balvégzet csupa erkölcsös nővel hozott össze.

Lélio Erkölcsös nők? Érdekes! Hát olyanok is vannak?

Grófnő Jó formában van Lélio!

Lélio Remélem nekem drukkol! Milyen nőkről beszéltél?

Lovag Erkölcsös.

Lélio Hallottam már róluk, de hogy őszinte legyek, soha ilyennel nem találkoztam. Mert ha a nő erkölcsös is volt, mikor megismerkedtünk - mire ismeretségünk véget ért, az erkölcsének is vége lett. De talán már ki is találtad, mire akarlak megkérni?

Lovag Lehet, hogy csalódást okozok neked, de nem találtam ki.

Lélio Ah, semmiség az egész, mindössze annyit kell elérned, hogy a grófnő beléd szeressen. És ha ez megtörtént, vedd el feleségül.

Lovag Aha, szóval erről akartál velem beszélni. Értem, de miért pont én?

Grófnő Felállítsam?

Lélio Igen. Mert amikor eljegyeztük egymást a grófnővel, abban állapotunk meg, hogy aki az eljegyzést felbontja tízezer arany bánatpénzt fizet a másiknak. Ezt szerződésbe is foglaltuk. De ha elérjük, hogy hozzád menjen, te is jól jársz, én is jól járok, aztán a nők a sivatagba és miénk a világ.

Grófnő Megy a golyó.

Lovag Értem. Szóval te arra számítasz, hogy ha a grófnő belémszeret, akkor ő lesz kénytelen a jegyességet felbontani, s ő fizeti a tízezer aranyat.

Lélio Okos fiú vagy!

Lovag És gondolod, hogy képes volnék a grófnőt meghódítani?

Grófnő Lovag úr, szép volt, Lélio össze kell szednie magát.

Lélio Kedveli a társaságot, dicsér, hogy szellemes vagy. Csak tovább kell haladni a megkezdett úton.

Lovag Nem nagy kedvet érzek ehhez a házassághoz.

Lélio Miért?

Lovag Ezer okból.....Például....

Lélio Például?

Lovag Például képtelen volnék szerelemmel szeretni őt.

Grófnő Most én jövök.

Lovag Jó, akkor majd én állítok.

Lélio Miért kellene, szerelemmel szeretned? Egyáltalán mi szükség van arra, hogy a férj szeresse a feleségét? Mit gondolsz, azt a városi lányt akit elveszek, talán szeretni fogom? Legfeljebb két hétig. Utána elküldöm öngyűlöletét, van egy félreeső földbirtokom, a világ leggyönyörűbb sivatagja, ott aztán kedvére dühönghet és átkozódhat, ha akar. Egyedül lesz ugyan, de ő lesz a sivatag királynője.

Lovag Pazar fickó vagy, Lélio!

Grófnő Lélio! Mennyi?

Lélio Hat.

Grófnő Tizenkettő - hat?

Lélio Most odamegyek a grófnőhöz, elhitetem vele, hogy távozni akarsz. Én ismerem a nőket, mint a tenyeremet, tetszel neki, könyörögni fog, hogy maradj. Aztán én is udvarolok neki, szerelmet színlelek, hogy fenn tartsam a látszatot. Grófnő, a lovagot önre bízom; távozni akar. Azt hiszem fél, hogy beleszeret önbe, ami igen természetes, de engem nem nyugtalanít, hiszen ismerem önt, de hát ő barátom s szeretném, ha barátságunk nem érne időnek előtte végét. Barátomnak szembe kell néznie a veszéllyel, ha itt marad állandóan látnia kell önt, könyörgök térítse észhez.

8. jelenet

Grófnő Árulja el az igazi okot, miért olyan sürgős visszatérnie a városba, akkor talán nem marasztalom.

Lovag Az igazi okot kérde grófnő? Lélio megmondta.

Grófnő Oh, lovag nem tudott más ürügyet találni, ha már el akar hagyni bennünket?

Lovag Jobb lenne, ha hazudnék?

Grófnő Valóban úgy gondolja lovag, hogy szíve nincs biztonságban mellettem?

Lovag Olyan mindegy már, hogy mit gondolok úrnőm.

Grófnő Sajnálom önt, nem is sejtettem, hogy ennyire veszedelmes vagyok.

Lovag De még mennyire az úrnőm. Semmi olyat nem állítok, amire ne figyelmeztetné önt a tükre, valahányszor belepillant.

Grófnő Sajnos lovag, tüköröm egyáltalán nem hízeleg.

Lovag Végtelenül lekötelezne grófnő, ha megtanítana rá, hogy olyannak lássam önt, mint amilyenek ön látja saját magát. Mert ha szemeimre bízom magam úrnőm....

Grófnő Amilyenek én látom magam? Nagyon ért a nők nyelvén.

Lovag A nők nyelvén? Többről van szó grófnő...

Grófnő Unatkozik velünk, szíve a városba szólítja miért nem vallja meg őszintén?

Lovag Nem. A szívem, nem a városba szólít. Ami pedig az unalmat illeti grófnő, könyörgök, untasson, ne kíméljen, árásszon el unalommal, nagy jót tenne velem.

9. jelenet

Trivelin Az ebéd tálalva van. Asszonyom, uram. Ha például azt mondanám Lélío úrnak, hogy a grófnő szíve a lovagért dobog? Azt hiszem az ötlet jó. Egy kis pénz már ütötte a markomat, Lélío úr is fizetni fog, még szeretőm is lesz, ha egy alkalmas pillanatban elkapom az álruhás hajadon derekát.

10. jelenet

Arlequin Te vagy a lovag új szolgája? Az az érzésem, nem veted meg a jó életet.

Trivelin Jó szemed van. Mi van a hátad mögött?

Arlequin Mi? Mi a te hátad mögött?

Trivelin Ez itt magába foglalja minden vagyonomat.

Arlequin Túl sok helyet foglal el a vagyonod, szívesen segíték megszabadulni tőle. És honnan kerülsz ide?

Trivelin Szolgáltam. Az előző gazdám holt nyelvek tanulmányozásával töltötte minden idejét. Ezekben a dolgokban szakértő vagyok. Érted?

Arlequin Mindent értek, csak azt nem, hogy mi az a holt nyelv.

Trivelin Azt tudod milyen a holt ember?

Arlequin Holt ember az, amelyik nem mozog és... nem beszél.

Trivelin Hát ez az, legfőbb a logika. A holt nyelv olyan nyelv, amit holt emberek beszélnének, ha tudnának beszélni. Mivel azonban a holt emberek nem tudnak beszélni, a holt nyelveket élő emberek beszélik, viszont hiába beszélik, mert ha élő emberhez holt nyelven beszélsz, kiadhatod a lelked, akkor se ért belőle egy bűdös szót se. Kipróbáljuk?

Arlequin Próbáljuk ki!

Trivelin Hegyezd a füled, nagyon hegyezd. Zrikumi gambó zencsecse, zrikumi gambó zancsacsca?

Arlequin Nem.

Trivelin Ha nem, hát nem. Pedig csak azt kérdeztem, hogy kérsz-e a vörös borból, és szereted-e a pörköltet.

Arlequin Hajajajajj, de még mennyire szeretem.

Trivelin Ezt holt nyelven így mondják: Hajajajajjj, podmanicki helyrekukuku!

Arlequin Nem helyretyutyutyu?

Trivelin Ki a szakértő, én vagy te?

Arlequin Persze, hogy te.

Trivelin Soha olyan jó dolgom nem lesz, mint ott volt. Nem sajnálta tőlem sem az ételt, sem az italt.

Arlequin Akkor miért hagytad ott?

Trivelin Nem én hagytam ott, ő dobott ki engem.

Arlequin Miért?

Trivelin Olyan nagy tudós lett a holt nyelvben, hogy elfelejtette az élő nyelvet. Mindent holt nyelven mondott, én meg mentem vele a kocsmába, a fűszereshez, mindenhova, én fordítottam, amit mondott. Így aztán soha nem lett baj.

Arlequin Ha nem volt baj, miért dobott ki?

Trivelin Mert a feleségéhez is holt nyelven beszélt. Egy este így szólt hozzá: Prokomidu dunduridunki!

Arlequin Ne beszélj!

Trivelin Ami azt jelenti, hogy éjjel gyere az ágyamba. Én lefordítottam az asszonynak, s mit tesz isten? - az asszony az én ágyamba jött. Olyan dunduridunkit csaptunk cimborám, hogy a gazdám meghallotta, bejött és azon nyomban kidobott. Persze holt nyelven.

Arlequin Aztán, hogy éltél?

Trivelin Óh, mindent megpróbáltam, s fűnek-fának tartozom. Van, aki nem is tud róla, azoktól így kölcsönöztem, van, aki tud róla, tudni is fogja holtáig. Aludtam már mindenütt, az anyaföldön, kocsmában, fogadóban, sőt a saját lakásomban is, no meg börtönben, mert a rendőrség szíve gyakran megesett rajtam.

Arlequin Nagy franc vagy, cimborá!

Trivelin Ezek után nem maradt más hátra, mint újra szolgálatba állnom.

Arlequin Drága cimborám, felemésztettük a vagyionodat.

Trivelin Gyerünk a kocsmába, a borral öntözött barátság gyorsabban nő.

Arlequin Menjünk, a recept pompás, azonnal lássunk hozzá az öntözéshez.

11. jelenet

- Grófnő Lélío, nem értem önt, a lovag barátja önnek, meghívhatja vendégségbe, most meg arra akar rávenni, hogy barátságtalanul viselkedjem vele. Micsoda dolog ez? Hiszen ön mondta, hogy a lovag szeretetre méltó, mulatságos és én meggyőződtem róla, hogy valóban így van.
- Lélío Tehát a lovaggal óhajtja tölteni az idejét?
- Grófnő Közlöm önnel kedves Lélío, hogy vannak pillanatok, amikor az ön jelenléte egyáltalán nem kívánatos.
- Lélío Vagyis ön elviselhetetlennek tart?
- Grófnő Ne kényszerítsen válaszra, a kifejezéseim esetleg nem nyernék meg a tetszését. Ez az érzésem.
- Lélío Az én érzésem viszont az, hogy ön most fékezni akarja magát, s csak ezért nem mondja a szemembe, hogy gyűlöl.
- Grófnő Ha ez így folytatódik, akkor ezt is elérheti.
- Lélío Ön valamikor abban a kegyben részesített, hogy kedvességgel viszonzta gyöngédségemet, még szerződést is kötöttünk.
- Grófnő Oh, tehát a szerződés fáj önnek? Bontsa föl!
- Lélío Bontsam föl? Inkább a halált választanám, hiszen a szerződés biztosítja az ön kezét nekem.
- Grófnő Mit ér a kezem a szívem nélkül?
- Lélío Remélem, hogy mindkettő az enyém lesz.
- Grófnő Reméli? Akkor miért követ el mindent, hogy elveszítse tetszésemet?
- Lélío Mit követtem el?
- Grófnő Mindenek előtt ön féltékeny.
- Lélío Ha az ember szerelmes....
- Grófnő Oh! Micsoda hév!
- Lélío Régebben azért tett szemrehányást, mert nem voltam eléggé féltékeny, most féltékeny vagyok, most az a baj.
- Grófnő Tehát szeszélyesnek tart.
- Lélío De hiszen én nem neveztem szeszélyesnek, mindössze annyit bátorkodtam megjegyezni, hogy régebben féltékenységet kívánt tőlem, most viszont, hogy féltékenykedem, ezt hibának tartja.
- Grófnő Ahá, szóval nem csak szeszélyesnek tart, hanem következetlennek is. Ezzel azt akarja mondani, hogy nevetséges vagyok!
- Lélío Nem tudom elképzelni, asszonyom, hogy kihez beszél, mert hogy nem hozzám az biztos.

Grófnő Csak most ismerem meg önt, Lélío úr, csak most, ön megtévesztett. Nem ezt a förtelmes féltékenységet kértem én öntől, hanem valami egészen mást, édes nyugtalanságot, mely az érzelmekkel teli, félénk szívben dobog, alapja a szerénység, hogy nem vagyunk méltók ahhoz, akit szeretünk. A maga szerelme lázongó és türelmetlen. A maga szerelemébe belebetegszik az ember.

Lélío Én már a szívembe zártam önt, a lovag szíve csak most fogott tüzet a szerelmünk érdekében, legyen egy kissé hidegebb hozzá, finoman és tapintatosan vegye rá, hogy távozzék.

Grófnő Akármilyen finoman és tapintatosan csinálunk is valamit, ha udvariatlanság, megmarad udvariatlanságnak, mint ahogy az is udvariatlanság, amit ön akar tőlem, eliheti nekem, hiszen finoman és tapintatosan adom tudtára. Minden jót szerelmem.

12. jelenet

Lélío Grófnő, grófnő, grófnő.

Trivelin Uram, bocsássa meg merészségemet, a ruha, amit viselek, ellenem szól, de nem a ruha számít, mert idebenn nemes szív dobog, oly szív, mely mindenkor a nemesurak felé hajlott.

Lélío Ha jól értem, pénzt akarsz.

Trivelin Eltalálta uram, a nagy lelkekben az a szép, hogy megérik kinek, mire van szüksége, s ilyen módon a szükségét szenvedők megtakaríthatják a megalázó magyarázkodást. Van egy titkom az ön számára.

Lélío A pénzt megkapod, ha valóban értékes az a titok.

Trivelin A grófnő többé nem szereti önt, a lovag elhódította a szívét, mert szereti a grófnőt, és a grófnő szereti a lovagot.

Lélío Mit láttál, hogy olyan biztos vagy a dolgokban?

Trivelin Az én megfigyeléseimben megbízhat uram, mert én olyan vagyok, csak a szeme közé nézek egy nőszemélynek, máris megmondom, hogy mi rejtőzik a lelkében, mire készül az érzéseiben. Mert, ami egy nőszemélynek a szívében történik, az mindjárt megjelenik az ábrázatán s én, aki buzgón tanulmányoztam ezt az írást, úgy olvasom, mint a tulajdon kézírásomat.

Lélío És?

Trivelin Mily mókás ön - mondta a grófnő a lovagnak s úgy mosolygott, mintha nem mosolyogna, pedig nagyon is mosolygott. Senki más a világon nem vette volna észre, hogy mosolyog, s hogy a mosolya írás, és mit jelentett ez az írás? Hát azt, hogy milyen jól elmulattat ön engem, lovag. Azt, hogy ön szeretetreméltó, lovag. Meg azt, hogy nem látja lovag, hogy tetszik nekem. A lovag adott néha egy-egy csókot a grófnőnek, aki úgy tett, mintha haragudna, de nem kerülte el a csókokat. Hagyjon békén, mondta, könyörgök engedjen, nem akarom...Nem engedem...De hiába minden, a kéz már kézben van, csók, simogatás...

Lélio Egy pillanat!

Trivelin Akkor egy legyintés, kis szelíd ütés, ami azt jelenti, hogy el ne engedd a kezem. Nem is engedte el, inkább lefogta, újabb csókok a kézre, újabb simogatás, ... Jön a balkéz, hogy megsegítse a jobbat... Az is foglyul esik... Lovag, mit csinál ön, nem értem, hagyja már abba! Oh, ön könnyen beszél, asszonyom. Mire a grófnőt elfogja a zavar, a lovag nézi, a grófnő belepirul, a lovag szintén, egy darabig pirulnak, majd megsülnek a saját lassú tűzükön, aztán a lovag térdre veti magát a grófnő előtt, a grófnő szégyenletében sóhajtozik, a lovag visszasóhajt, szégyentelenül... Aztán csend. De mekkora csend! S a csendben a szerelmes pillantások, amint ide-oda szállnak, mint a madarak. Aztán a grófnő megszólal: Mit jelent ez, uram? Hiszen tudja asszonyom. Álljon fel uram. Megbocsát asszonyom? Nem tudom megbocsáthatok-e... Hát mit szól hozzá?

Lélio Azt, hogy a felfedezésed kezd formát ölteni.

Trivelin Kezd? Milyen formát óhajt ön uram, hogy kinyíljon a szeme? A szerelem, ha már megszületett, nem a padon gyakorlatozik, hanem másutt, ha szabad magam ekként kifejeznem.

Lélio Igazad van.

Trivelin No és mit szól uram a grófnőhöz? Elismeri uram, hogy nagy szolgálatot tettem önnek?

Lélio Mondd csak, ha elmondanám a lovagnak, amit elmondtál nekem, mit kapnál tőle?

Trivelin Nem akar fizetni?

Lélio Akarok, de válaszolj.

Trivelin El akarja árulni a jótévőjét?

Lélio Nem árullak el. Válaszolj, mit kapnál?

Trivelin Biztos kirúgna.

Lélio No, hát egy szót sem szólok. Ez a fizetséged.

13. jelenet

Trivelin Sokféle fizetséget kaptam már, de ilyet még nem. Egy büdös szót nem értek az egészből. Hát milyen szerelmes ez?

14. jelenet

Arlequin Beszélni akarok veled.

Trivelin Miről?

Arlequin Az előbb a kocsmában egy marék aranyat szedtél elő a zsebedből. Taníts meg a titokra, hogyan szerez az ember aranyat?

Trivelin Megtanítanálak, de a szerzés titkát nem ismerem, csak az elköltését.

Arlequin De mégis, honnan szerezted azokat az aranyakat?

Trivelin Egy nőtől kaptam.

Arlequin Fiatal?

Trivelin Ez az ügy csak rám tartozik!

Arlequin És csinos?

Trivelin Csinos.

Arlequin És miért ad neked aranyakat?

Trivelin Mert szeret.

Arlequin Szeret?

Trivelin Hát, miért ne szeretne? Olyan mint egy hamvas angyal, aki most bújt ki a mennyországból. Egyszóval méltó hozzám.

Arlequin Ajaajajajajj. Mennyország, hamvas angyal, aki most bújt ki.

Trivelin No, hát ennek a bújós angyalnak a hófehér kis kacsójából kaptam az aranyakat. Hallottad volna, hogy beszélt hozzám, majd lesült a képemről a bőr annyira magasztalt, hogy milyen szép vagyok, milyen finom modorú, milyen előkelő, milyen okos..... S ahogy kérdezte: szeret? Számíthatok a szívére?

Arlequin Számíthat!

Trivelin Kihez beszélsz?

Arlequin Őhozzá. Épp most kérdezte, hogy számíthat-e szívemre?

Trivelin És mialatt beszélt, hogy a szerelmét bizonyítsa, időnként a zsebébe nyúlt elővett egy aranyat, megcsillogtatta előttem, fogadja el uram, csak mintaképpen adom, hogy tudja mi van abban a pénzesládában, melyet a szívemmel együtt önnek szánok. Akkor kinyitottam a kezem, mert úgy neveltek, hogy ajándékot nem illik visszautasítani.

Arlequin Térden állva kérlek, térden állva könyörgök, alázatosan könyörgök, hogy láthassam, legalább isteni arcát láthassam ennek a fölülmulhatatlan lánynak, aki a szerelméhez aranyakat ad, hátha nekem is ad néhány mintát.

Trivelin Most nem lehet, jön a gazdám. Tűnj el!!

15. jelenet

Trivelin Na, szépségem, hadd hallom, hogy mennek az ügyeink?

Lovag Szemét!

Trivelin Mindenki ezt mondja rólam, de mindenki téved.

Lovag Utolsó, aljas szemét!

Trivelin Nekem az a tragédiám, hogy az erényeimet soha senki nem veszi észre.

Lovag Vigyázz Trivelin, vigyázz, mert üzenek a kisasszonyomnak.

Trivelin Na, ezt a fenyegetőzést hagyd abba. Érzem, hogy a titoktartás lankad bennem, nem ártana feltámasztani.

Lovag Hát, nem adtam neked elég pénzt?

Trivelin És én talán, nem fogadtam kedvesen, azt az elég pénzt?

Arlequin Nem bírom tovább, nem bírom tovább! Megvagy! Szerelmem! Adj mintát, adj mintát.

Lovag Mit akar?

Trivelin Pénzt akar.

Lovag Megkapod, de csak akkor ha nem árulod el senkinek, hogy nő vagyok.

Arlequin A szentségét, olyan titoktartó leszek, mint egy gödör. De később megajándékozol a szerelmeddel is?

Lovag Meg. Bízatsz bennem. Majd Trivelin odaadja neked a pénzt!

Trivelin Gyere csak! Mától kezdve alapítványi támogatásban részesítelek, vagyis minden nap fizetek neked egy üveg burgundit.

Arlequin Az első havi alapítványt fizesd ki készpénzben.

Trivelin Az szabálytalan. Az alapítványi fogyasztásnál az alapító jelenléte kötelező. Gyerünk!

Arlequin A hamvas angyal!

Trivelin Gyere már!

Arlequin A bújós angyal!

Trivelin Burgundi!

Arlequin Micsoda gyönyörűség!

Trivelin Spriccer!

16. jelenet

Lovag Igen, igen, igen....Szeretném tudni, miért csinálom mindezt végig. Igazán csoda. És akár mi is történt, még mindig nem mentem el innen, nem megyek el most sem, egyre itt vagyok.

17. jelenet

Grófnő Azért jöttem, hogy kedvem ellenére megkérjem valamire. A kérés rosszul esik nekem, rosszul fog esni önnek.

Lovag Értem, ne fárassza magát - éjjel már a városban alszom.

Grófnő Könyörgök, ne énrám nehezteljen.

Lovag Isten vele, asszonyom. Isten vele, a szívem csupa gyötrelem.

Grófnő Lélío követeli ezt tőlem.
Lovag Hagyjuk Léliot.
Lélío Pompás lovag úr, pompás, hagyjuk Léliot, mondja ön, hiszen gyűlöl.
Lovag Igaza van. Megyek csomagolni.
Grófnő Lovag úr, lovag úr!!

18. jelenet

Lélío Igen, igen, igen!!!
Arlequin Vége, vége, vége.
Lélío Minek van vége?
Arlequin Sosem leszek már jókedvű.
Lélío Miért nem?
Arlequin Mert nincs kedvem kacagni.
Lélío Miért nincs kedved kacagni?
Arlequin A szomorúság miatt.
Lélío Miért vagy szomorú?
Arlequin Mert nagy bánat ért.
Lélío Nem kacag, mert szomorú, azért szomorú, mert bánatos! Beszélj értelmesen, mert a végén megverlek. Bántott valaki?
Arlequin A szegény embertől elveszik az aranyát, a szegény ember belehal, ez most már biztos.
Lélío Neked aranyad volt?
Arlequin Volt, ez a bajom, hogy csak volt.
Lélío És kitől kaptad azt az aranyat?
Arlequin A lovag úr tisztelt meg a mintával.
Lélío A lovagtól kaptad?
Arlequin Nem nekem adta, de én kaptam, de Trivelinnek adta, és Trivelin nem adta nekem, amit én kaptam.
Lélío Hány aranyat kaptál?
Arlequin Úgy 40-50 lehetett volna.
Lélío 50 arany? Ne beszélj! Tettél valami szívességet a lovagnak?
Arlequin Nem, csak elfogott a féltékenység, hogy a bájos lovag elvarázsolta Trivelin szívét, és a zsebét aranyakkal tömködi.
Lélío Trivelin szíve és a bájos lovag? Úgy beszélsz a lovagról, mintha nő lenne.
Arlequin Menjen csak el hozzá, szóljon hozzá így: A titkot megőrzöm. Mindjárt ott lesz a minta.

Lélio Arlequin. Egy árva szót sem értek.

Arlequin Mit nem ért? Nincs hozzá fogható teremtmény ezen a világon, csak hogy a maskara miatt nem lehet jól látni.

Lélio Maskara?! De hát akkor tulajdonképpen ki a lovag?

Arlequin No de uram, hát éppen ez az a titok, amit meg kell őrizni, hogy az ember aranyakat kapjon.

Lélio Aha! Indulj a dolgodra, a pénzedet igyekszem visszaszerezni.

19. jelenet

Lélio Régóta ismered a lovagot?

Trivelin Nem.

Lélio Elhallgatod előlem az igazságot. Úgyis tudom, hogy szereted a lovagot.

Trivelin Az az általános szabály uram, hogy szeressük felebarátunkat, önt is erre tanították, ha nem csalódom.

Lélio Trivelin, te tudod, hogy a lovag milyen nemű?

Trivelin Van ugyebár az erősebbik nem és van a gyengébb nem, a gyakorlat pedig azt mutatja, hogy mindig az erősebbik nem a gyengébb, vagyis a gyengébb nem az erősebb, tehát sohasem tudhatjuk, hogy ki az erős, ki a gyenge, vagyis titok, hogy ki melyik nemhez tartozik. És mivel mindenben fő a logika, következésképpen az is titok, hogy a lovag erős gyengeneműnek vagy gyenge erősneműnek tekintendő-e.

Lélio Ne ingerelj, Trivelin. Vagy beszélsz, vagy megöllek.

Trivelin Jelölje meg a témát, uram, s én a legnagyobb örömmel beszélek önnek, akár órák hosszat, ha szabad magam ekként kifejeznem.

20. jelenet

Grófnő Lovag úr, lovag úr!

Lovag Történt valami?

Lélio Komoly terv foglalkoztat.

Lovag Nem értem.

Lélio Majd megérted, ha egymással szemben állunk.

Grófnő Mi baja?

Lovag Verekedni akarsz? Velem?

Lélio Megmásíthatatlan szándékom.

Grófnő Az ön féltékenysége egy beteg lélek szörnyűsége.

Lovag Verekedni akarsz? Igen?

Lélio Igen, és vedd tudomásul, ha nem engedelmeskedsz kihívásomnak. Gyáva vagy, gyáva, mint egy nő!

Lovag Úgy gondolod?

Lélio Belőled a bátorságnak, még az árnyéka is hiányzik. Fakanál való a kezvedbe.

Lovag Lehet, de egy fakanállal is legyőznék.

Lélio Persze a konyhában.

Lovag Bárhol, barátom... Nem verekszel? Gyáva, még egy nőnél is gyávább.

Lélio Hagyd már abba! Csak próbára akartalak tenni.

Lovag Szavakkal többé nem elégíthetsz ki, vére szomjazom!

Lélio Azt hittem, hogy nő vagy.

Lovag Normális vagy! Nézzél már rám.

Lélio Hogy juthatott eszedbe ilyen csinos pofával bámulni a világba? Nincs az a hiú nő, aki ne fogadná el az arcodat. Nem csak szép vagy, hanem bátor is. Öleljük meg egymást.

Lovag Én olyan ember vagyok uram, hogy ha egyszer belefogtam valamibe, nem egykönnyen fordulok vissza.

Lélio Ez egyébként női tulajdonság.

Lovag Na jó, nem verekszem, de elégtételt fogok követelni.

Lélio Béküljünk ki, úgyis elmész, mert ugye elmész?

Lovag Igen.

Lélio Tovább, tovább, tovább. Hát, ha már mindenképpen el akarsz menni..... Grófnő, búcsúzzon el a barátomtól, de ne legyen hozzá túl kegyetlen.

21. jelenet

Grófnő Most már biztos, hogy visszatér a városba?

Lovag Ismerem igazi szándékait, s tiszteletben tartom őket.

Grófnő És ha félreismeri szándékaimat? Maga, maga, maga ostoba férfi!

Lovag Annyit megtehetne asszonyom, hogy csak távozásom után enged szabad folyást irántam érzett undorának.

Grófnő Menjen uram, menjen a városba, ott majd talál olyan nőt, aki nálam pontosabban fejezi ki érzéseit, félreérthetetlen szavakkal kéri majd, hogy maradjon, mivel a szemérem nem fékezi. Tudom mivel tartozom magamnak, tartózkodásomat nem töröm meg, ön pedig elmegy, mert meggondolatlan heveségében mindent félreért. Ó, mennyire gyűlölöm a férfiakat.

Lovag Szerelmes vagyok, szerelmes vagyok önbe, de a viszonzást nem érzem, ezért akarok elmenni.

Grófnő Az ön szerelme lázongó és türelmetlen. Az ön szerelmébe belebetegszik az ember. Na, hadd hallom, mire vágyik?

Lovag Arra, hogy tessék önnek.

Grófnő Nos, reménykedjék, hogy idővel tetszeni fog.

Lovag Reményre gyúljak? Nem! Ez éppen olyan volna, mintha éjnek idején ismeretlen erdőbe merészkednék.

Grófnő Merészkedjék, merészkedjék. Nem téved el.

Lovag Adja szívét útitársul, és semmitől sem riadok vissza.

Grófnő Félek, hogy nem jutnánk messzire.

Lovag Miből gondolja?

Grófnő Abból, hogy az ön szíve minden bizonnyal állhatatlan.

Lovag Akkor máris indulhatunk. Azt hittem, a vád súlyosabb. Ha jobban megismer, tapasztalhatja majd, hogy állhatatlanságban nem vagyok bűnös.

Grófnő Beszéljünk őszintén. Nem tagadom, nem sok hiányzik ahhoz, hogy tessék nekem, de vajon illendő-e, hogy ilyen gyorsan nyerje meg tetszésemet?

Lovag Nem. De ha ön az illendőséghez méri érzéseit, s nem a természetre hallgat, soha nem jutunk előbbre. Mert ki az, aki megmondja majd, hogy ami ma természetes, mikor lesz illendő? Inkább úgy gondolkozzék asszonyom, hogy illendőnek fogad el mindent, mit a szíve természetesnek tart. Én nem szégyenlem bevallani, szeretem önt és valamennyi férfi közül aki képes a szerelemre, az én szerelmem a legtisztább. Nézzen rám, asszonyom, ne rejtse el előlem gyönyörű szemét, ne rejtse el a szerelem keltette bűvöletet és zavart. Micsoda tekintet!

Grófnő Lélío féltékeny.

Lovag Ő a világ leggyűlöletesebb embere.

22. jelenet

Lélío Na, ez szép, még mindig itt vagy?! Mit szól hozzá asszonyom, mit szól a barátomhoz? Ugye épületesen viselkedik?

Lovag Mi különöset talál viselkedésemben uram, megmondaná? Talán meglepi, hogy a grófnő az ön kedvéért nem vonult vissza a világtól? Az a gyanúm, hogy önt még számos meglepetés éri.

Lélío Felajánlhatom a karomat asszonyom? Az a benyomásom ugyanis, hogy a lovag úr elmefuttatásai mérsékelten szórakoztatják.

Grófnő Uraim, uraim! Hogy az én szívem kié, azt akire tartozik, úgyis nagyon jól tudja.

Lélío Nohát ez egyre gyönyörűbb, s a szerep amit rám osztottak, igazán lelkesítő. Nem tudom asszonyom mi a szándéka, de én.....

Grófnő Nem szeretem az indulatos embereket, ha lecsillapodott, majd találkozunk.

23. jelenet

Arlequin Elnézésüket kérem, ha netán zavarnék, mert nem akarok zavarni, de az az aljas Trivelin nem akarja ide adni, amit ön nekem szánt, holott én a gödör, a legnagyobb mértékben. És én most azért vagyok itt, tessék ráparancsolni Trivelinre, hogy nekem rögtön. Lélío úr a tanúm, hogy nem tudja, hogy nem mondtam el neki, hogy ön azt mondta: El ne áruld, hogy lány vagyok.

Lélío No párbajhős úr, mi hozzátenni valója van a hallottakhoz?

Lovag Semmi.

24. jelenet

Lélío Tanácstalannak látszik szép virágszál.

Lovag Tanácstalannak? Nő vagyok és nem jövök zavarba.

Lélío Én viszont elkövettem azt a meggondolatlanságot, hogy feltártam ön előtt a szívemet.

Lovag Szót sem érdemel, semmi irigylésreméltót nem találtam benne.

Lélío Ön ismeri a terveimet.

Lovag Kár volt őket rábízni, ugye?

Lélío Mit tagadjam. De menjünk tovább. Kicsoda ön?

Lovag Lány.

Lélío És miért jött ide?

Lovag Miért? Van önnek egy Lucidor nevű barátja, igaz? Igaz. És van neki egy Florance nevű húga, igaz? Igaz. No, én azért vagyok itt, hogy megrajzoljam az ön arcképét, és továbbítsam ennek a hölgynek, aki ahhoz képest bánik majd a modellel, hogy milyen az arckép. Rólam mindenki tudja, hogy ravasz vagyok és leleményes, ezért küldtek engem a bálba ebben az öltözékben, hogy ismerkedjem meg önnel. Megtörtént. Férközzem a bizalmába. Megtörtént. Ismerjem ki. Megtörtént: Ezek után beszámolok róla, hogy ön rongy ember és ezzel a küldetésemnek vége.

Lélío Ön tehát a leendő feleségem szolgálója?

Lovag És az ön alázatos szolgálója.

Lélío Akkor, akár hogyan is vesszük szerencsétlen vagyok.

Lovag Én viszont ügyes vagyok.

Lélío De akkor, miért csinálja ezt?

Lovag Mit?

Lélío Miért dolgozik azon, hogy a grófnő szakítson velem? Ezt a szerepet miért vállalta?

Lovag Miért vállaltam? Megmagyarázom. Ön tízezer arannyal óhajtotta megkönnyíteni a grófnő vagyonát. És ehhez az én közreműködésemet kérte. Arra számítottam, hogy mielőtt a játszma véget ér, megszarolom önt, hogy én is részt kapjak a zsákmányból. Azonfelül amit az ön zsebéből kiszedek, küldetésemért - az önről festett arcképért - is kapok jutalmat, nos ha ehhez hozzáadom amit eddig megtakarítottam, s hozzáveszem természetes bájaimat, kelendő parti leszek.

Lélio Merész, nagyon merész, hihetetlenül merész. Merész, okos és szép is.

Lovag Beszéljünk nyíltan! Ne áltassuk egymást, ne legyünk képmutatók, hiszen tudjuk, hogy mindketten az eszünkből és a gátlástalanságunkból élünk. Tehát, kétezer arany fejében - de ebből egy garast sem engedek - megszerzem önnek a kisasszonyom kezét és megszabadítom a grófnőtől. Ha megegyeztünk még ma este megírhatjuk a levelet Florance kisasszonynak. Ön mondja tollba és dicsérheti saját magát, ahogy nem szégyenli.

Lélio Megegyeztünk.

Lovag Mikor kapom meg a pénzemet.

Lélio Ki vagy te?

Lovag Én?

Lélio Te.

Lovag Egy nő.

Lélio Akarsz rajtam segíteni?

Lovag Akarok.

Lélio Akarsz életed végéig gazdag lenni?

Lovag Akarok, de nem a sivatagban.

Lélio Akarsz életed végéig boldog lenni?

Lovag Akarok, de nem két hétig.

Lélio Akarsz életed végéig a közelemben élni?

Lovag Elveszel feleségül?

Lélio Dehogyan! Sokkal jobb ötletem van. Az úrnődet veszem el, de már az első éjszakát veled töltöm. Öt két hét múlva úgyis elküldöm a sivatagba, és utána miénk a világ.

Lovag Te, te, te. Hát ennyire szeretsz? Akkor küld ki a grófnőt, hagyd, hogy nyugodtan beszéljek vele. Aztán üss rajtunk és kényszerítsd, hogy válasszon kettőnk közül.

25. jelenet

Grófnő A fenébe... Lovag, aggódtam ön miatt. Lélio indulatos ember. Ugye nem kapott össze vele.

Lovag Dobja ki, azonnal dobja ki.

Grófnő Kis lovagom, ez esztelenség volna.

Lovag A szerelemben az ész csak akadály. Én már eszemet vesztettem.

Grófnő Kis őrült, kis szeretetre méltó őrült. Milyen óriási a különbség Lélío és ön között!

Lovag Ön nem is gyanítja, milyen kicsi a különbég asszonyom! Lélíonak még ma távoznia kell.

Grófnő Ne bolondozzék. Ki az a nő aki egy ilyen férfit kidob? Nem tehetem meg.

Lovag Langyos szerető.

Grófnő Kis zsarnok. Nem tehetem! Megvan rá az okom!

Lovag Ok, asszonyom, ok! Mi az az ok?

Grófnő Szerződést kötöttem vele.

Lovag Szerződést kötött? Óh, micsoda szerelmi vihar tombolhatott itt, micsoda lángolás, micsoda szenvedély, mely mind ide, ide torkolt - a szerződésbe. Látom önöket asszonyom, Lélío térden állva esküdzik örök szerelmet, ön könnyes szemmel biztosítja saját szerelme örökkévalóságáról. Lélío a száját keresi, ön hagyja, hogy szája ráleljen az ön szájára, látom amint a keble emelkedik...

Grófnő Kérem, ne tegyen mindkettőnket látomásai áldozatává.

Lovag Mindent megígérek, de Lélíonak távoznia kell.

Grófnő Szeretném, ha ő döntene a távozás mellett, mert így tízezer aranyat megszerezhetnék.

Lovag Kerüljön amennyibe kerül, szakítson vele ön.

Grófnő Fontolja meg. Tízezer arany.

Lovag Hát ez a szerelem? Hahahaha, még sok mindenre rá kell jönnie, míg megtanulja mi a szerelem.

Grófnő Hát mit mondjak, hogy higgyen nekem?

Lovag Azt, hogy imád. Édes szerelmem mondja utánam: Lovag imádom önt.

Grófnő Lovag imádom önt. Mindent megteszek, amit csak kíván.

Lovag Akkor jöjjön hozzám feleségül!

Grófnő Lovag imádom önt, de nem veszíthetek tízezer aranyat a szerelmünkön.

Lovag De én boldoggá teszem önt.

Grófnő Hozzá kell mennem Lélío-hoz, de ígérem már az első éjszakát együtt fogjuk tölteni, és azután minden éjszakám az öné. Na, ugye jó lesz így maga.... maga... maga javíthatatlan kis álmodozó.

26. jelenet

- Lélio Engedje meg asszonyom, hogy egy pillanatra megszakítsam társalgását. Nem panaszkodni jöttem, mindössze egyetlen szót szeretnék mondani.
- Grófnő Rajta Lélio.
- Lélio Szeretem. El akarom venni, feleségül. Nem bírom tovább. Minden pillanat, amit nem töltök önnel, sóvárgó gyötrellemel tölt el. Én azt hittem, már soha nem érint meg a szerelem. De amióta önt ismerem ez az érzés leigáz és gúzsba köt. Ne nyújtsa tovább szenvedéseimet. Mondjon igent és küldje el a lovagot!
- Grófnő Igen.
- Lélio Akkor én most kidobom a lovagot. A nő szavamon fogott. Mit csináljunk?
- Lovag Ha továbbra is kitart amellett, hogy hozzád megy, szerintem nem tehetsz mást, mint kijelented, hogy feleségül veszed, noha már nem szereted. Közöld vele ezt a pimaszságot a lehető legudvariasabban, s még fűzd hozzá, hogy ha ez nem tetszik neki, fizesse ki a tízezret.
- Lélio Ez olyan jellemtelen.
- Lovag Jellemtelen? Mióta ennyire kényes? Olyan egyszerű az egész, elébe állsz, és azt mondd: már nem szeretem, elveszem, ha nem tetszik, fizessen.
- Lélio Nem szeretem, elveszem, ha nem tetszik fizessen. Asszonyom, érzelmeimben némi változás következett be.
- Grófnő Már nem szeret?
- Lélio Ezt én így nem mondanám, de tény, hogy a féltékenység megzavarta szívemet.
- Grófnő Hiszen ön úgy viselkedett, mint aki belepusztul a bizonytalanságba: magyarázatot kérek, asszonyom, nem bírom tovább szenvedek.....
- Lélio Ha kíváncsi az igazságra asszonyom, azt hittem mit sem kockáztatok, mert visszautasít.
- Grófnő Ön kitűnő színész! És a szerződéssel mi lesz uram?
- Lélio A szerződést tiszteletben tartjuk, tehát lesz szerencsém önt nőül venni.
- Grófnő Mit nem mond, uram? Ön nem szeret és mégis feleségül kér?
- Lélio Miért ne, asszonyom?
- Grófnő Hát idefigyeljen, uram, én is mondok önnek valamit. Én sem szeretem, és mégis magához megyek feleségül. De engedje meg, hogy finoman és tapintatosan adjam tudtára: mivel szerelmes a lovagba vagyok, már az első éjszakát vele fogom tölteni.
- Lélio Vele?
- Grófnő Vele!
(Sokszor)

Grófnő Lélio, ez viccnek jó. De ezzel ne akarjon tízezer aranyat kiszedni belőlem. Maga nem lehet nő! Hogy jön maga ahhoz, hogy maga nő? Ebben a házban én lehetek az egyetlen nő! Maga nem lehet nő! Maga udvarolt nekem, maga szerelmet vallott, maga verekedett értem, maga beletúrt a hajamba, maga majdnem megcsókolt, és én majdnem megcsókoltam. Hát, hogy merted nekem ígérni a kezéd, amikor te nagyon jól tudtad, hogy neked nincs is semmiféle kezéd. Te rohadt бүdös kurva!

Lovag Nem én hagytam el a szerelmemet egy csábító mosolyért. Nem én akartam egyszerre két férfival élni. Nem én adtam el magamat tízezer aranyért. Maga pontosan annyit kapott, amennyit adott.

Lélio Na, ezt finoman és tapintatosan adták tudtára asszonyom!

Lovag Gyere kicsi, gyere!

Arlequin Elnézésüket kérem, ha netán zavarnék, mert nem akarnék zavarni, de Trivelin még mindig nem adta nekem azt a pénzt, amit nekem adott, de Trivelin kapta, de Trivelin nem adta nekem, amit én kaptam. Holott én a gödör!

Lovag Neked meg kuss!

Arlequin Dehát én csak annyit...

Lovag Kuss!

Arlequin Lélio úr a tanúm, hogy nem tudja, hogy nem mondtam el neki, hogy ön azt mondta: el ne áruld, hogy lány vagyok. Nekem jár az a pénz.

Grófnő Menjenek el! Tűnjenek el a házamból! Takarodjanak!

Lélio Győztünk! Gyerünk szerelmem, menjünk Florancehoz és aztán miénk minden éjszaka és miénk a világ!

Lovag Mocskos, lopott, titkos éjszakák, míg a feleséged ott rohad a sivatagban. A feleséged, aki neked nem több mint tizenkétezer arany és akiről csak annyit tudsz, hogy Florancenak hívják. Nincs szeme, nincs szája, nincs arca, nincs karja, nincs teste. Pedig az a szem, az a száj, az az arc, az a kar, az a test szeret téged. De soha nem lesz a tiéd, mert Florance én vagyok!

Grófnő Na, ezt finoman és tapintatosan adták tudtára.

Lélio Azért jöttem, hogy felkeresselek.
Azért jöttem, hogy fenyegeesselek,
hogy megharapjalak, üsselek.
Azért jöttem, hogy megszeresselek.

Azért jöttem, hogy megsirassalak.
Azért jöttem, hogy szívig hassalak,
hogy könnyeimmel vérig mossalak.
Azért jöttem, hogy felforgassalak

Azért jöttem, hogy cirógassalak,
hogy dédelgesselek, nógassalak.
Kettőnk fölött is lebukik a nap:
azért jöttem, hogy egyszer lássalak.

(Karinthy Gábor: „Szerenád” című verse)

Grófnő Na, Lélío menjünk essék meg az a házasságkötés.
Lélío Én nem veszem el magát. Én nem szeretem magát.
Grófnő Akkor fizessen nekem tízezer aranyat.
Lélío Milyen tízezer aranyat?
Lovag Szerződés...
Lélío Nekem nincs tízezer aranyam.
Grófnő Nekem sincs. Még szerencse, hogy az új törvények értelmében, minden szerződést legalább két példányban kell megírni.
Lélío Egye meg maga is!
Grófnő Nekem ez tízezer aranyat jelent.
Lélío Én nem szeretem magát.
Grófnő Mondjon igent.
Lélío Igen?
Grófnő Igen.
Lovag Megmondtam, hogy elégtételt fogok követelni.

27. jelenet

Lucidor Ne mondj semmit, mindent tudok! Mit szólsz sógor mekkora ötlet; a bál, a férfiruha! Micsoda lány a húgom! Grófnő, magának köszönöm! Kicsi Florance, végre bekötik a fejed! Jó sokat vártam rá, de megérte! Nem bírtam már vele, de most megtaláltam azt a férfit, aki kordában tartja. Rendes kis asszonyka lesz belőled. Gyönyörű pár lesztek!

Lovag Nem mi, hanem ők!

Lucidor Ők?

Lisette Nem ők, hanem ők?

Trivelin Igen nem ők, hanem ők!

Lisette Ők?

Trivelin Nem ők, mi!

Lovag Én úgy hagylak itt benneteket, én úgy hagylak itt benneteket, én úgy itt hagylak benneteket...